

Könyvtári HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XLIII. évfolyam 6. szám ☞ 1999. június ☞ Ára: 10,- Ft

Ünnepi könyvhét '99

– A nagy K. O. –

*„Ettől féltém!
Hogy megismerlek, kedves
Konkrét Olvasó. A pultnál.”*

Nem, ezt nem egy cinikus, kissé undok könyvtáros mondja. Ezek a Szép versek 1999 egyik gyöngyszemének kezdősorai, mellesleg a fiatal költők egyik legígéretesebbjének, Peer Krisztiánnak tollából Nagy szel-



lemek ha találkoznak: költőnek, könyvtárosnak egy a baja: a Konkrét Olvasó (továbbiakban K. O.). Igaz, a könyvheti forgatagban mi leszünk ilyené, s rajtunk gúnyolódik a költő. Persze az író sem kutya. Egy jeles képviselőjük amiatt kesergett a rádióban, hogy néhány elvetemült K. O. élből a könyv hátulját lesi az árat kutatva. Hát akkor sok kellemetlen pillanata lehetett június 3. és 7. között a Vörösmarty tér pavilonjait járva. Hisz mit áltassuk magunkat akár percekig is? Rögtön megtudni a leg-

rosszabbat, aztán már sztoikus nyugalommal merenghetünk látványon, tartalom, kultúrán. A könyvtáros számára úgyis van vigasz: majd ha megkapjuk, elolvasom ingyér'. (Egy hetilap naiv zsurnalisztája – jó, félig tréfásan – azt javallja, hogy forduljunk fizetéselőlegért kenyéradónkhoz. Hát...?!)

Ez a könyvhét immár a hetvenedik. Azóta Supka Géza álma évről évre megvalósul a Vörösmarty téren. Várjuk a könyveket, lessük a listákat, gyűjtjük a pénzt. Csoszogunk ide-oda a pavilonok között, dedikáltunk, nyálcsorgatunk, kritizálunk. De ott vagyunk. Hát akkor lássuk!

Már a szokásos „előböngészés” sokat ígérőnek tűnt az ez évi ünnep. Önámító jelölgetések, felkiáltójelezések a listán: ezeket és ilyen sorrendben szeretném... Valami ősi és megmagyarázhatatlan kudarcösztönöm következtében legnagyobb akarásom Füst Milán Teljes Naplója iránt támadt. Ezzel rögtön sikerült az egyik (ha nem: a) legdrágább könyvet akarnom. Okaim számosak: ne elégedjünk meg az eddig megjelent hiányossal. Aztán meg a mester halála után megsemmisítendőnek nyilvánította, így izgalmasabbnak tűnik a dolog. Ráadásul ha egy könyv majd' 8000 Ft-ba kerül, abban valaminek kell lenni... Ha már a naplónál tartunk (mindig is gyengém

volt...), megjelent Márai Sándortól a Napló 1984-1989. Ezek az utolsó évek vallomásai, '89-ben már csak egy bejegyzés olvasható...

A Körkép és a Szép versek idén szebb, s – legalábbis utóbbi – jobbnak is tűnik. Ez a két munka sokak számára biztos pont minden könyvhéten, s ez a tartósabb csomagolás növeli bizalmunkat. Én mint abszolút műkedvelő K. O. nem tudhatom: vajon a Körkép tényleg körkép-e a '99-es magyar prózát tekintve, s a Szép versek valóban szépek-e. Mindenesetre mindkettő kellemes, ajánlható olvasmány. Magyarország legkedveltebb napilapjában írt tárcáiból állt össze egy regény Bächer Iván tollából: Kutya Mandovszky. A Romlaky család története hétről hétre olvastatta magát, így „kötetileg” talán még jobb.



A sok K. O.-val és pavilonnal megterhelt Vörösmarty téren üde színfoltnak tűnt a Pont Kiadó stanója. Első előnye, hogy oda lehetett férni (vagy ez rosszat jelent?). Másrészt gusztusos kis könyvekre akadhattunk itt, például Lukácsy András Érzéki és érzéketlen műzsájára, amely – a szerzőtől megszokottan – derűs, játékos hangvételű eszmefuttatás a költészetéről. Polcz Alaine könyvhétre megjelent munkája is (Világjáték) e kiadó gondozásában virított a pulton. A Pont minden K. O. igényét kielégíti: a könyvek kötve, fűzve, idegen nyelveken is megtalálhatók.

A rádió-feldolgozás után már célirányosan kerestem a Múlhatatlan barátsággal című könyvet. Páskándi Géza és egy názáreti rabbi levelezése ez, barátságuk a romániai börtönökben kezdődött s Páskándi haláláig tartott – levelezés útján.

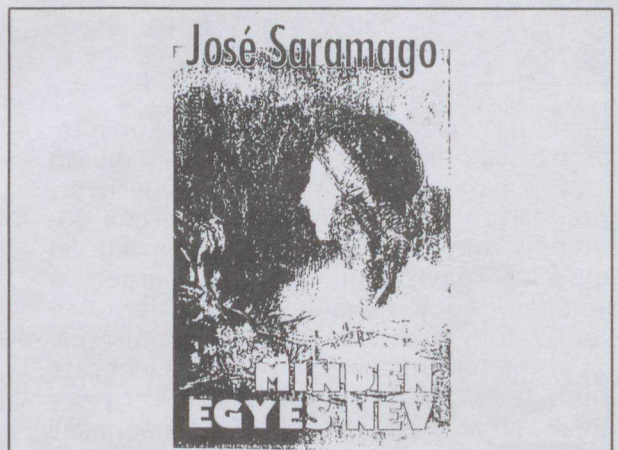
Populárisabb vizekre evezve megemlékethető az Egy gáláns évszázad című Radzinszkij kötet. Természetesen az említett időegység nem a 20., hanem a 18. szá-

zadra értendő. E korból való mesék, élettörténetek, titkos kalandok (például a nagy Wolfgang Amadeusról) – félig fantázia, félig történelem.

Ha már történelem, elvetemült John Lukacs olvasóknak itt van egy újabb vaskos kötet. Az a hír járja, hogy nem nagyon akaródzott ezt éveig kiadni választott hazájában. Az Évek 1901-től 1969-ig villant fel hétköznapi történeteket, pillanatképeket – nem a nagy események mentén halad. Azt ugyan nem értem, miért nem adták ki éveig, mindenesetre jó kis könyv.

Áldozunk a magyar irodalom klasszikusainak is! Megjelent Székely János összes drámája. Ez azért tiszta szerencse, mert így megnézhetjük, elolvashatjuk, hogy mit nem tudtunk adni (még mi sem, itt a Praesensben!) tavaly a sok éltanulónak, mikor OKTV tétel volt ökelme. Most már a kutya nem fogja kérni... A Nap Kiadó In memoriam sorozata újabb kötetekkel bővült: Radnótiról, Sinka Istvánról és Tersánszkyról jelent meg válogatáskötet. Beney Zsuzsa a Gondolat metaforáiban tovább boncolgatja József Attilát és az Eszméletet. Állítólag (...) nagy sikerrel játsszák Sütő András Balkáni gerláját a Nemzetiben – hát nem tudom, de mindenesetre a szerző most megjelent könyvében a darabon kívül azt is elolvashatjuk: hogyan és miért született a mű. Mindezt a Helikon életműsorozatában.

Közben fogytán a megengedett terjedelem, pedig még számos könyvet tukmálhatnék a kedves K. O.-ra. Nem említettük Ficsku Pál: az utolsó népi író legújabb s nagyszerű novelláit (Matatás a végeken), vagy Darvasi Lászlót, aki mint tudjuk, soha nem feledkezik meg a könyvtáros kisasszonyokról. No és a tavalyi irodalmi Nobel-díjas Saramago ismét itt van, hogy elképpessen bennünket (Minden név).



Az idei könyvhét – cinizmusunk ide, szépségünk oda – jobb volt a tavalyinál és egyáltalán: volt benne valami. Volt mókacagás a Vörösmarty téren, minden pavilon előtt ott ült az ügyeletes művész várva a sok K. O.-ra. A jobb idegzetűek végighallgatták rajongóik „az Ön könyve az én olvasatomban...” kezdetű monológjait, majd a

Ünnepi Könyvhét '99



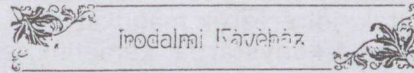
John Lukacs

Az Egyesült Államok 20. századi története
Budapest, 1900
A parviadal
A XX. század és az újkor vége
1945
Az európai világháború 1939-1945

könyvre kanyarították szignójukat. A kevésbé népszerűek egymásnak magyarázták az irodalmat, a könyvhetet, az életet. Szóval az idei könyvhét tiszta K. O. volt: Kellemes, Olvasóbarát.

Hámory Zsófia

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kelenföldi Könyvtár



Felclős szerkesztő: Kelemen Tamás

Tisztelettel meghívjuk Ont és családját

1999. június 3-án, csütörtökön 18 órakor

az Európa Könyvkiadó
és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
közös rendezvényre

1119 Budapest, Etele út 55. Tel.: 203-46-38

Az Irodalmi Kávéház a Budapesti Művelődési Központtal egy épületben található Kelenföldi Könyvtár kulturális rendezvénysorozat

Rendezvényünk látogatói között ajándékot sorsolunk ki

Az Irodalmi Kávéház támogatói:
Európa Könyvkiadó
Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzata
Fővárosi Önkormányzat
STEREO KFT

„Mindaddig, amíg tart az álom, az álom nem is álom”

A rajzpályázatot általánosságban „jó reklámnak” tartjuk a gyermekkönyvtárak számára. Egy ilyen rendezvény sok gyereket megmozgat, akár olyanokat is, akik egyébként nem járnak könyvtárba, eszükbe sem jut, hogy olvasmányaikat onnan is beszerezhetik. S van egy olyan praktikus oldala is a dolognak, hogy a beérkezett művek kiállításával barátságosabbá, mutatósabbá lehet tenni a gyermekkönyvtárat.

Mindketten december óta dolgozunk a Kelenföldi Könyvtárban, egyikünk (Kovács Beatrix) a martfői könyvtárból került a Szabó Ervinhez, miután Budapestre költözött, másikunk (Mátray Klementína) hat év gyes után állt újra munkába, gyermekei születése előtt a Böszörményi úti gyermekkönyvtárban dolgozott. Elődünk, dr. Fridrich Lajosné (Enikő) rendszeresen szervezett rajzpályázatokat Kelenföldön, így tulajdonképp „csak” folytatni kellett a hagyományt.

Mostani pályázatunk címéül Leena Krohn finn író nő egyik könyvének mottóját választottuk. Úgy éreztük, hogy ez a gondolat annyira tág teret enged a fantáziának, hogy kicsik és nagyok egyaránt szép számban vesznek részt majd a versenyben.

Az elsőként megérkező rajzok vegyes érzelmeket váltottak ki belőlünk. Egyrészt örültünk, hogy végre jönni kezdtek a képek, másrészt szomorúan láttuk, hogy a képek nagy része rém-álmodat ábrázol. Ezeknek a 3. osztályos gyerekeknek a rajzain szörnyek, vámpírok, gyilkosok látszóttak – tizenegy rajzból csak három mutatott jó álmot. Szerencsére a később érkező rajzoknál már megfordult ez az arány, kevesebb szörnyel és Dragon Ball-figurával találkoztunk. Az egyik óvodából gyönyörű szép rajzokat kaptunk „Sokan köszöntenek a születésnapodon”, „Szívárvány alatt táncolunk” és hasonló címmel. Egy 11 éves budaörsi kisfiú papírból készítette el Arthur király várát, zászlókkal, lovassal, kerek asztallal és alkotásának az „Álmomban Camelotban jártam” címet adta.

A rajzokat elbíráló Bicskei Gábor festőművész-rajztanárral úgy döntöttünk, hogy ne legyen első, második és harmadik díjas, viszont legyen sok díjazott, s állítsunk ki minél több művet. Így végül 32-en kaphattak oklevelet és könyvjutalmat a különböző kategóriákban.

A kiállítás gazdag képet mutatott arról a világról, amely képzeletbeli és mégis igazi (valódi), őszintén tükrözi a gyermeki érzelmeket: a félelmet és a boldogságot, a menekülést és az örömtáncot. Mint ahogyan ezt egy jelenlévő apuka megfogalmazta: Ha igaz, hogy „az álmok nem hazudnak”, akkor a gyermek-álmok kétszeresen is igazat mondanak.

Az eredményhirdetést a Bocskai úti iskolások dalai, prózarészletei, zongoradarabjai és Bicskei Gábor szívhez szóló szavai emelték ünnepivé. Sokan eljöttek, díjazottak és családtagjaik, büszkéek voltak, jól érezték magukat – és ami számunkra legalább ilyen fontos, többen ekkor iratkoztak be a könyvtárba. Reméljük, ezután nemcsak rajzolóként, hanem olvasóként is viszontláthatjuk őket.

Kovács Beatrix, Mátray Klementína



Pieke Dorottya 5. a. oszt.
(Bocskai úti isk.)

RÓLUNK ÍRTÁK . . .

„BUDAPEST – JÁTEK”

Bőregér és emeletes paraszt

N É P S Z A B A D S Á G

Alsósoknál és felsősöknél egyaránt külvárosi általános iskolák diákjai – egy XV. és egy XIX. kerületi – nyerték a kedden, tizenkét csapat részvételével megrendezett Budapest-vetélkedőt. A felnőttek nem tudták, mit jelentett a századelő budapesti népnyelvében az „emeletes paraszt” és a „bőregér”, a gyerekek viszont igen.

– Ūristen, a kislányok még manapság is hordanak fehér harisnyát? – morfondírozom hangosan, miközben szemrevételezem a Budapest-vetélkedő döntőjére, a kőbányai Pataky Művelődési Központ színháztermébe érkezett általános iskolásokat. Úgy pörög az egész vetélkedő, hogy elfeledhetem előzetes félelmeimet. *Bencsikné Kucska Zsuzsa* könyvtáros, aki egyben műsorvezető, ad a totális interaktivitásnak is. Itt a közönség nem dőlhet kényelmesen hátra a kék plüssfotelekben, miközben az általános iskolás csapatok vért izzadnak. Ugyanis míg ők fenn, a színpadon írják magukat a győzelem felé, a műsorvezető kérdésekkel bombázza az alant gubbasztókat. De felnőttek itt ma nem rúghatnak labdába. Itt ma a gyerekek a szakértők, mert ők tudnak válaszolni olyasfajta kérdésekre, hogy kit hívott a pesti népnyelv a századelőn „emeletes parasztnak”, „bőregérnek” (a megoldások: az első a lovas rendőr, a második a motoros rendőr). De nemcsak írásbeli feladatokat kapnak a gyerekek, a hangsúly a játékoságon van. Csapatonként például pantomimmal kell ábrázolniuk egy-egy korabeli foglalkozást.

– Ezek a csapatok a hat budapesti régió első helyezettjei, azután jutottak ideig, hogy megnyerték az iskolai, illetve a kerületi versenyt – közli velem

Bencsikné Kucska Zsuzsa, a Liszt Ferenc téri Szabó Ervin Könyvtár vezetője, akitől azt is megtudom, hogy a versenyt általános iskolásoknak írták ki, mégpedig a főváros 125. születésnapja alkalmából. A pályázatot a fővárosi önkormányzat hirdette meg még tavaly, s ennek győztese a Magyar Könyvtárosok Egyesületének „gyermekműhelye” (gyerekkönyvtárosok szekció) lett, ezért szervezték a Szabó Ervin Könyvtár munkatársai a versenyt.

A megmérettetésen végül két külvárosi iskola nyomta a legtöbbit. Az „alsóbb korosztályban” a XV. kerületi Kolozsvári Utcai Általános Iskola harmadikosokból álló háromtagú fiúcsapata – *Bodzás Zoltán, Kálmán Csaba, Rokop Jakab* – lett a győztes. A gyerekek szívesen – és csöppnyi elfogódottság nélkül – adtak nyilatkozatot lapunknak. Kérdésünkre, hogy felnőtt korukban is Budapesten akarnak-e élni, kettőjük nemmel felelt. Rokop Jakab azzal indokolta válaszáat, hogy bizonyos dolgokat – például a kertásást – nem lehet nagyvárosban végezni. Osztályfőnöküktől, *Somodi Edinától* megtudtam, a gyerekeknek nem kellett segíteni a felkészülésben: miután közölték velük a tanulmányozandó könyvek címét, önállóan jártak könyvtárba, és egymást kérdezték ki.

A felsősöknél kispesti győzelem született, az Eötvös József Általános Iskola növendékei – *Steinmetz Bettina, Kaló Ágnes, Horváth Ádám* – lettek a legjobbak. Az alsósoknak feltett kérdésemet ők már fogalombontásban jártas, kvázifelnőttekként utasították el, mondván: nekik nem kell választaniuk, mert kertvárosi családi házban élnek, mely egyesíti a vidék és a főváros előnyeit.

M. N. T.

Számítógépek könyvtáraknak

Egyedülálló együttműködési megállapodást írt alá a minap Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár (FSZEK) és a ferencvárosi önkormányzat.

A könyvtár többek között elvállalta, hogy a József Attila lakótelepen lévő intézményében kulturális programokkal, kiállításokkal és koncertekkel csatlakozik a 2000. évi kerületi eseményekhez. Emellett egyik helyi fiókja otthont ad majd a megszűnő Kosztolányi Művelődési

Ház közösségi rendezvényeinek is. Mindezekért cserébe a helyi önkormányzat felajánlotta, hogy a József Attila lakótelepi létesítmény nyári teraszát közhasznú munkásokkal felújítja, és minden évben egy számítógépet ad valamelyik ferencvárosi könyvtárnak.

A megállapodás aláírásakor a városrész polgármestere már át is adott egy komputert az FSZEK-nak.

V. M. P.

Bosszantó.doc

A Közalkalmazotti Tanács megválasztásának és megalakulásának kezdeti, eufórikus lendületében a könyvtár gyakorlati életében hasznosítandó magunkat, s hogy rászolgáljunk a bizalomra, környezetünket rávettük arra, hogy pár héten keresztül lejegyezzük mindazt, ami a munkánkat akadályozza, problémát jelent, stb... Vannak-e „góccok”, ez volt a kérdés?

Nos, mint gondoljátok, vannak!

Többek között egyik góc az „önfegyelmetlenségünk”, ami miatt ez az adatgyűjtés nem tekinthető elég tudományosnak (nem tartottuk be a kívánt két hét időtartamot, nem ugyanaz a két hét sikerült mindenkinél, s egyáltalán, a határidők...), másrészt érdemes lenne azt is megvizsgálni, hogy ez mennyire született jellemgyengeség, avagy netán az alábbi góccok napi előfordulásának következménye is részben, s egyéb feladataink elvégzésében ugyanígy gátolhat bennünket?

Az összegyűlt cédulák a következő fő témák szerint csoportosíthatók:

Góccok:

1./ Az egyes könyvtárak belső ügyei, a könyvtárosok egymással és az olvasókkal való viselkedése – így pl.:

– „Már rojtosra rágtam a és a ... fülét, hogy legyen egy műszakok közti „üzenőfüzet”, ami be a kölcsönzéssel, Internettel kapcsolatos változásokat, problémákat beleírjuk– „A franc ebbe a ruhatárosba! Nem „leszarházizza” az olvasót?! (Sajnos az „itt volt!”)

Ámbátor a szegény drágám, egyik legjobb könyvtárosom is „letökefejezte” eléggé el nem ítéhető felindultságában a „Nyájast”, aki már több mint húsz perce szórakozott vele! Hát így élünk mi!

2./ Problémák a szolgáltatással, amiként mi szolgáltatunk az olvasóknak, ill. lsd. a központi szolgáltató egységek szolgáltatásait a könyvtáraknak.

– „Nincs könyv – legalább fóliáznánk mindent!”
 – „Apropó... mi van a kötéssel? Nesze neked állományvédelem!! De jó lenne, ha tudnánk ezekről a dolgokról, nem úgy véletlenül derülnének ki, amikor visszaküldik a könyveket kötésselről!”

– Anyagrendelés, – pardon:
„ANYAGRENDELÉS! Erről nincs mit írni, az egész rendszer, úgy, ahogy van, nem működik. Nem tudunk kölcsönözni, mert nincsen tasak, nem tudunk fénymásolni, mert nincsen papír stb. ... Ha pedig többet rendelünk, egyszerűen lehúzzák, tehát félre tenni sem tudunk.”

– „Minden nap ellopják az olvasói WC-ből a szappant és a papírt!
 Ó, hol marad a negyedéves? Két hete saját pénzből vesszük – próbálnánk meg elszámoltatni! – mikor teli van vele a raktár!

Az Ötpacsirtában bezzeg milyen tartók vannak! (Nehogy a kollégák lopják a szappant meg a papírt??? Hehe)”

– Napló

Április 14. Beszoltam a Műszaki Osztálynak, hogy ránk esett egy armatúra, és különben sem látunk, jó lenne, ha kijönnének fénycsövet cserélni és ellenőrizni.

Április 21. A kérést megismételtem, különösen annak „fényében”, hogy valaki mesélte, náluk semmi gond nem volt a neonnal, de azért jöttek és kicserélték a fénycsöveket. Mi a konyhában már csak zseblámpával találjuk meg a szánkat, olvasóink is csak a szemüket rontják a villogó és zizegő neonnal.

Április 28. Még mindig nem történt semmi.

Május 6. Újabb telefon. Jön Vidák Jenő és megkérdezi, mi a baj. Mondjuk: fénycsöveket kéne cserélni. Nahát, ezt neki nem mondta senki. Akkor mit mondtak? – ez nem derül ki. Sebaj, néhány örökégit, melyek már egy örökkévalóság óta nem égne, kicserél, és ígéri, intézkedik.

Május 7. Folytatjuk a vakoskodást és rezignáltnan várjuk, hogy mikor zuhan a fejünkre a következő armatúra."

- Ez mind semmi! Nálunk az armatúra jelzi az időjárást is! Ha például künn zuhog, akkor a ruhatáros kérésre visszaadja az esernyőket.

- „Csipog a kapu!

Már megint csak az elmosódó színű (most éppen zöld) kabát hátát látom. Mire az ajtóhoz érek már Budán van! Különben s, azt sem tudom én férfi volt-e, vagy nő, Egy villomás... A felelős persze én vagyok.

Mindenért!!!"

- „Istenem! Egy öregasszony megint a lépcsőn (megjegyzem naponta érezzük mi is úgy a végén, hogy túléltek!) Van már egy éve, hogy Pauza megcsináltatta? A lekopott régi lépcsőre, amin, szó ami szó, kiválóan lehetett szánkázni, szép, zajos csúszásgátlót szereltek – minden lépcsőfoknál megakad benne az ember lába. Ha szólok, már megint én leszek a hülye, no meg a vak-si öregasszonyok, akik nem néznek a lábuk elé!"

- Reprezentálok

„Már megint majdném szétesett a szék! Sajnos a „vendégszékem” is ilyen. Megfogom a karfájánál (tessék leülni!) majd fenyegetően a kezemben marad. A beinvitált rémülten hátrál kifelé! Végülis..... vendége válogatja!"

3./ No! Mikor is jöjtek reggeltől estig? – *lészámnyencségek, szerződések az utolsó pillanatban, végre egy ember, munkanélküliek, négyórások, az emberi erőforrás eltékozlása* – Ez a kérdéskör különösen hangsúlyos a cédulák alapján, a legtöbbet ezzel foglalkoztunk.

„No! Mikor is jöjtek reggeltől estig?

..... betegek!

..... veszi ki a tavaly előtti szabadsága egy részét!

..... kilépett

..... elküldtem

Kinyitunk?"

- „Végre egy ember, aki ideális. Helyes, okos, hajlandó elmenni munkanélkülinek. Most végez nappalis. Akkor hány hónap? Júniusig kb. négy, végez, regisztráltatja magát, 3 hónapig érlelődik mint munkanélküli dolgozik nálunk egy kicsit, most meddig is? Egy évig, vagy csak kilenc hónapig (az első három beleszámít?) – s azután...? Amúgy könyvtárszakos, a jövő szakembere... lsd. FSZEK 1999. évi munkaterve."

- „Sok lelkes ember van nálunk, aki fizetéstől, munkaidőtől függetlenül (ha megengedheti magának) lelkesen dolgozik. Ennek az emberi erőforrásnak nemhogy a megbecsülését nem, de inkább lebecsülését érezzük."

- A mozgó bér nagyon jó dolog, örülünk neki, de sok kollégának nem ad biztonságérzetet. (Hogy igazuk volt, bebizonyosodott a béremelésnél!)"

- Bizonytalanság, szerződések az utolsó pillanatban, vagy azután... – mi bajotok van? Nem kapta meg a fizetését? – Sikerült a hálózatban olyan légkört kialakítani, ami azt sugallja, hogy itt, a FSZEK-ben mi könyvtárosok vagyunk a legkevésbé fontosak – különösen a „frontemberek” (ld. Carlson: Lapítsd le a piramist)."

4./ Központ – telefonközpont, számítógépesítés, az újabb intézkedésekről vagy értesülünk, vagy sem, nincs írásos nyoma a kezünkben, felemás szabályok, stb.

- „A felemás szabályok miatt állandó a konfliktusveszély az olvasókkal: pl. egy apróság(?) – tanuló, 18 éven felül, jótállóval 200.-, jótálló nélkül 500.-, de ugyanez a tanuló lehet másnak a jótállója! Vagy nem?"

- „A Központ új telefonközpontja hosszabb fejezetet érdemelne. Itt csak annyit, én ezt nem vettem volna meg, ennyire spórolni már nevetséges."

- „A számítógépesítés kapcsán egyáltalán nem érezzük a Számítógépesítési Osztály segítségét, létét! Egyáltalán, dolguk velünk foglalkozni? Mert úgy tűnik, semmi közük a hálózathoz!”

- BAGDI MARIANN (sic!)

Végül:

„HURRÁ! Nagyon jó volt összeszedni a bosszantó dolgokat, mert így kiderült, hogy a bosszantó dolog a könyvtárban még mindig az olvasó!”

Tudjátok folytatni!

Vargáné Vida Emilia

EZ TÖRTÉNT..

📖 **Május 18-án** a Kell A Jó Szó Baráti Kör rendezésében a környezetvédő Kuka-Búvár folyóirat főszerkesztője tartott előadást a III/5. sz. könyvtárban, „Belefulladunk a hulladékba?” címmel.

Ugyancsak május 18-án az Irodalmi Kávéház vendége Dr. Halmos Béla kandidátus, zenekutató volt. A beszélgetés közben diafilmeket és filmrészleteket láthattak az 1973-as japán útról, valamint a táncház-mozgalom elmúlt huszonöt évéről.

📖 **Május 28-án** Pászthy Júlia és Dráfi Kálmán koncertjét hallgathatták meg az érdeklődők a Zenei Gyűjteményben.

📖 **Június 1-én** a Kőbányai könyvtárban került sor Baŋga Ferenc és Szemethy Imre grafikusművészek könyvbemutatóval egybekötött kiállításának megnyitójára. A tárlatot és a kötetet méltatta Mányoki Endre szerkesztő.



📖 **Június 2-án** vidám, hangulatos gyermeknapot tartottak a békásmegyeri Füst Milán utcai könyvtárban. A gyerekeket Marék Veronika író nő varázsolta el a kockásfülű nyúl, Anipanni és Kippkopp meséivel. A kis előadó palánták mesét és zeneműveket adtak elő.

📖 **Június 5-én** a Literatura Art Szalon vendége Ferdinandy György író volt, akinek „Egy régi placc” című új könyvét Kulcsár Katalin a Magyar Rádió munkatársa mutatta be Kecskeméti Kálmán festőművésszel együtt, akinek a könyvhöz készített fotóiból kiállítást nyílt.

Június 14-én délután került sor az Artotékában Varnus Xavér fotókiállításának megnyitójára. A kiállítást a művész és Szarvassy Imre a Pataki Fotóklub művészeti vezetője nyitotta meg. Júniusban könyvtárunk könyvállományából ismét örökbefogadóra talált néhány dokumentum. Dr. Cs. Tóth János a Móra Kiadó Rt. igazgatója és Liebmann Katalin – többek között – Illyés Gyula: Hetvenhét magyar népmese, Weöres Sándor: Zimzizim, Móra Ferenc: Kincskereső kisködmön című műveit fogadta örökbe, ugyanakkor a FSZEK-nek ajándékozták Sütő András Naplóját és Romhányi József Bubó doktorát, Kästner egy-egy gyermekregényét, Aubry Bele-ről szóló örök-szép történetét.



SÜTŐ ANDRÁS
NAPLÓ

*A fővárosi Szabó Ervin
Könyvtár olvasójának
Zsebkönyv
Sütő András*

99. v. 4.

HELIKON KIADÓ

DÉNES ZSÓFIA

ERICH KÄSTNER

CÉCILE AUBRY

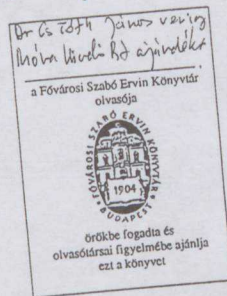
Belle és Sébastien

Kisfiának



MÓRA KÖNYVKIADÓ

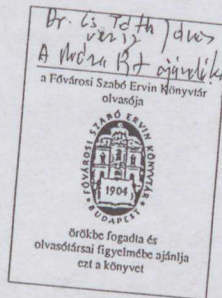
Zrínyi Ilona



MÓRA KÖNYVKIADÓ

A REPÜLŐ OSZTÁLY

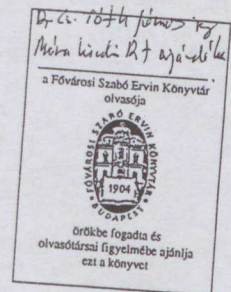
Romhányi József



MÓRA KÖNYVKIADÓ

DOKTOR BUBÓ

TERNOVSZKY BÉLA RAJZAIVAL



MÓRA FERENC KÖNYVKIADÓ

*A könyv, a gyermekkönyv a Móra nével
östrepekedett. Móra Ferenc kitűnő író a
Móra Kiadó Rt. kitűnő s zabolás művelőjének
igaz lenni.*

*Köszönöm a könyvtári vezetők, akik aktív szerepet
a felbecsülhetetlenül értékes olvasmányok teremtésében.*

*Ugyanakkor, hogy számos kellemes önművelés legyen
néhány írodalmi alkotásnak köszönhetően a Móra Kiadóban.*

Dr. Cs. Tóth János



Orbán Viktorné Lévai Anikó tegnap a Szabó Ervin Könyvtárban örökbe fogadta Erich Kästner A két Lotti, Ottlik Géza Iskola a határon, Tamási Áron Ábel a rengetegben, Márai Sándor Egy polgár vallomásai, Radnóti Miklós összes versei és versfordításai, valamint 33 vers és Gabriel García Márquez Száz év magány című kötetét

NAGY ZOLTÁN FELVÉTELE

Szeretettel megköszönöm megpróbáltatásait! Ezzel próbálod elvinni a könyvöt öltetve, hogy "legjobb barátainkat" a könyvvel is örökbe fogadjuk. A "örökbe fogadás" fog. értelmezése azt jelenti, hogy valakit családunk tagjává, gyermekünkévé tekintel és ebből a pillanattól kezdve ragaszkodunk hozzá. Bizom benne, hogy könyvvel a gyermekünk számára is az a mentő mágus, amilyen a megérdemelt népszerűség számára volt.

Sünetekkel:
Lévai Anikó

1999. június 03.

WEÖRES SÁNDOR

ZIMZIZIM

BENEDEK ELEK
NAGY MESEKÖNYV



Szörce jöttem ide, ebbe a gyönyörű könyvtárba, ahol felült és gymer egyszert stórus könyvtárban először a kedveket. Szörce véteci rést abban a királd kedveket - zec'ben is, amely könyvörörkefogadással népszerűsíti azt, amit ma mi, mielőtt kedvezzük, oly könyv, mielőtt jövedik, a könyvet, a látat, a olvasát! Maj' miképpen jövedik kedve is!

Lévai Anikó
a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár olvasója

ILLYÉS GYULA

Hetvenhét
magyar népmese



Közlemény

A közgyűjtemények kölcsönös díjmentes látogatása, használata ügyében indított kezdeményezésünkhöz június 1-től csatlakozott Budapest Főváros Levéltára is. Dolgozóikat munkáltatói igazolással látták el, amelyek a személyi igazolvánnyal együtt érvényesek.

SZAKSZERVEZETI HÍREK

Kedves Kollegák!

Bizonyára nem kerülte el figyelmeteket, hogy a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló, 1998. évi XC. törvény 48. § 1. bekezdése az 1998. évi létszámhoz képest 3% mértékű létszámcsökkentést rendel el. A hivatkozott szakasz 2. bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány döntött a létszámcsökkentés végrehajtása feltételrendszerének meghatározásáról, a mentesítettek köréről.

Örömmel jelenthetem, hogy a létszámcsökkentés nem érintette könyvtárunkat. Viszont komoly csökkentés volt a KKDSz-hez tartozó több intézménynél.

A teljesség igénye nélkül néhány példa:

Magyar Állami Operaház:	52 fő,
Országos Széchényi Könyvtár	19 fő,
Szépművészeti Múzeum:	11 fő.

A hatékonyabb érdekképviselő érdekében azt kérem a tisztelt nem szakszervezeti tag kollégáktól, hogy fontolják meg belépésüket sorainkba.

Hucsóné Kovács Mária
szb. titkár

* * *

A balatonalmádi Pedagógus Üdülőben az idén is lehetőségünk van kapcsolódni az alábbi időpontokban:

augusztus	19 – 26-ig és
szeptember	1 – október 1-ig.

Egy főre félpanzióval (reggeli + vacsora) 12 400.- Ft.
Az üdülő telefonszáma: 06 88438-518 (Gál Istvánné Angéla üdülővezető)

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatárs

Kovács István gépészmérnök (TMK).

Kilépő

Pongrácz Károly számítógépes programozó (Számítógépesítési Osztály).

Újszülöttek

Kubikné Molnár Mártának (Szerzeményezési Főosztály) Balázs,
Földes Szilviának (XV. kerület) Bernadett nevű gyermeke született.
A szülőknek és a kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

S á f á r K a t a l i n

1953 – 1999

Valamennyien osztozunk abban a tévedésben, hogy azt hisszük, csak az öregek és a törődöttek hajlanak a halál felé. Ezért olyan döbbenetes a reánkényszerített felismerés: mindenki útja arrafelé visz, mert nem kor szerinti jegyzék alapján idéznek bennünket. De hát más tudni valamit, és megint más a tudás felé vivő út. És bár hetek teltek el Kati halála óta, még mindig nem állíthatom, hogy bármiféle felismerésig eljutottam, hogy bármiféle megbékélés segített volna ennek az utolsó, Katihoz intézett szavaknak a megfogalmazásában. És még abban sem vagyok biztos, hogy tudom: kinek is beszélek most itt. Gondolataim még mindig hozzá kötődnek, még mindig csak azt mérlegelem, vajon mit szólna mindehhez. Az élet dolgaihoz, amelynek megismeréséhez senkinek sincs fegyvertára, de amely mindenféle tudás nélkül mozgat minket, hogy végül is azt tegyünk, amit elvárnak tőlünk.

A végső búcsúknál méltatni szokták az eltávozót. De hát kiknek is szólnék Kati erényeiről? Akik már vagy húsz éve a FSZEK-nél dolgoznak, bizonyára jól ismerték; ha pedig nem, akkor jó tulajdonságainak sorjázása nem fogja őt úgy bemutatni senkinek, amilyen valójában volt. És különben is: az utókor dicsérete maga a feledés. Nem fogok tehát sem értékelni, sem pedig példálózni. Őnző módon ki akarom beszélni magamból mindazt, ami az elmúlt napokban a fulladásig nyomasztott. Emlékezni hívok tehát mindenkit, aki bármilyen kapcsolatban volt velem, mert nincs olyan érték, amelyet társ nélkül birtokolni kellemes volna.

Úgy-e emlékeztek, ilyen visszafogottan tudott nevetni, és mennyire utálta a zajos helyeslést meg a hízélgést? Úgy-e emlékeztek félmosollyal odavetett megjegyzéseire, komoly-szigorú érveléseire, a hajnalig tartó, cigarettafüstös önpusztító vitákra, ahol azért mindig tudatta velünk, nehogy azt képzeljük, hogy elfelejthetik: az eszes lények egymásért vannak, hogy a türelem az igazságosság egy része és hogy az emberek akaratuk ellenére hibáznak. Mégis türelmetlenül lenézte a butaságot. Minden konvenciót elvetett, ugyanakkor bizonyos dolgokban meglepően konvencionális volt. Amit tisztelni kellett, azt babona nélkül tette, de nem kereste senki kegyeit a népszerűség hajhászásával. Egy valamikori önéletrajzában József Attilára hivatkozva azt írta: „Én magamtól tudom, hogy mi a jó”. Talán ezért maradt egyedül. Mert csak nagyon keveseket engedett közel magához, és csak néhány embert tartott alkalmasnak arra, hogy megossza vele ezt a „jót”. De itt volt velünk, mert az egyetlen, amit biztosan szeretett, amihez feltételek nélkül kötődött, és amihez mindenki által elismerten igazán értett, az a könyvtár volt.

Mi együtt kezdtünk el itt valamit, és most nehéz elfogadni, hogy nélküle kell folytatnunk...

Nyugodj békében, Sáfár Kati!

Pobori Ágnes felelős szerkesztő
Gujgiczter Imréné, Hámory Zsófia,
Hucskóné Kovács Mária, Kapuvári Zsuzsa,
Szatmári Istvánné, Szecsei Lászlóné,
Vargáné Vida Emília

Felelős kiadó: dr. Fodor Péter főigazgató



Megjelenik havonta
Ára: 10,— forint
Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.
Szedés, tördelés, nyomtatás:
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda
ISSN 0139-1917
Táskaszám: 138/99